

Timmermans

niet dat in deze fase van de discussie de inzet en de uitstraling gericht moeten zijn op een product waartegen Nederland op inhoudelijke gronden ja kan zeggen? De staatssecretaris weet toch hoe het werkt als hij ingaat op scenario's? De uitstraling is dan: slikken of stikken. Dat wil de staatssecretaris toch niet?

Staatssecretaris **Timmermans**: Het is niet slikken of stikken. Nederland is een soevereine staat die zelf beslist of het ergens mee in zee gaat. Ik heb een positief verhaal gehouden. Ik heb het scenario juist genoemd ter ondersteuning van mijn positie dat wij met een positief verhaal thuis moeten komen. Wij moeten in volle overtuiging tegen de Kamer en de Nederlandse bevolking zeggen: Dit is precies wat wij met de Kamer hebben afgesproken. Dit zijn precies de gewenste veranderingen in vorm en inhoud. Dit zijn de nieuwe spelregels waar Europa behoefte aan heeft. Hier kan dus ja tegen worden gezegd. Ik hoop dat wij over een aantal maanden dat scenario hebben bereikt. Er zijn allerlei andere mogelijkheden. Die heb ik in het gesprek zeer uitvoerig behandeld. Daar is dit van naar voren gehaald.

De heer **Pechtold** (D66): Ik heb beloofd contact op te nemen met de Rijksvoorlichtingsdienst. Ik heb zojuist de woordvoerder van de premier gesproken. Het standje van De Telegraaf is door de Rijksvoorlichtingsdienst niet bevestigd. Wel is de uitspraak bevestigd van de premier dat dingen op volgorde moeten worden behandeld en dat deze uitspraak niet op dat tijdstip gedaan had mogen worden. Dit heb ik zojuist gehoord en ik hoop van harte dat de staatssecretaris er nu niet weer een spelletje van maakt. Dit heeft de premier tegen hem gezegd, zo bevestigde dezelfde woordvoerder van de Rijksvoorlichting zojuist nogmaals.

Staatssecretaris **Timmermans**: Dit heeft de premier zo niet tegen mij gezegd, het spijt me zeer. Ik heb al gezegd dat wij hier uitvoerig over hebben gesproken. De premier heeft toen gezegd: zie je wat er gebeurt als je in zo'n situatie terecht komt? Dit belast de discussie over het onderwerp. Daarover hebben wij dus gesproken. Hij heeft zijn zorg uitgesproken over het feit dat het onderwerp zo belast wordt. De termen die de heer Pechtold gebruikt, heeft de minister-president niet gebruikt.

De heer Pechtold heeft nog een aantal vragen gesteld over de gang van zaken na de uitkomst van een eventueel referendum. Ik zal zijn advies volgen en deze als-danvragen niet beantwoorden.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aanstaande dinsdag over de ingediende motie te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt van 13.05 uur tot 13.45 uur geschorst.

Voorzitter: Verbeet

De **voorzitter**: De ontvangen brieven en wetsvoorstellen

staan op een lijst die op de tafel van de griffier ligt. Op die lijst staan voorstellen over hoe de Kamer deze stukken kan gaan behandelen. Als aan het einde van de vergadering geen bezwaar is gemaakt tegen deze voorstellen, neem ik aan dat daarmee wordt ingestemd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Op verzoek van de VVD-fractie benoem ik:

- in de contactgroep Groot-Brittannië het lid Griffith tot lid;
- in de contactgroep Frankrijk het lid Griffith tot lid;
- in de contactgroep Duitsland de leden Aptroot, Van Baalen, De Krom, Remkes en Weekers tot lid;
- in de contactgroep België de leden Aptroot, Ten Broeke, De Krom en Weekers tot lid.

Ik deel de Kamer mee dat het Strategisch overleg informatievoorziening (Stoi) tot zijn voorzitter heeft gekozen het lid Haverkamp.

Aangezien voor de stukken gedrukt onder de nummers: 23908 (R1519), nrs. 76 en 77, 24493 (R1557), nr. 29, 30992, 31002 (R1822), 31014 (R1824) en 31017 de termijnen zijn verstreken, stel ik voor dat, wat deze Kamer betreft, de daarbij ter stilzwijgende goedkeuring overgelegde stukken zijn goedgekeurd. Ik stel voor, deze stukken voor kennisgeving aan te nemen.

Aangezien voor de stukken gedrukt onder de nummers: 23490, nrs. 449, 450 en 451, 30203, 30822, 30957 en 30989 de termijnen zijn verstreken, stel ik voor, deze stukken voor kennisgeving aan te nemen.

Overeenkomstig de voorstellen van de voorzitter wordt besloten.

De **voorzitter**: Ik deel mee dat ingevolge artikel 69, tweede lid, van het Reglement van Orde de aangehouden moties gedrukt onder de nummers: 21501-08, nr. 238, 21501-32, nrs. 192, 193 en 194, 29259, nr. 34, 30409, nrs. 15 en 16, 30492, nr. 24, 30600, nrs. 11 en 12, 30654, nr. 31, 30800-VI, nr. 57, 30800-VII, nr. 29, 30800-IXB, nr. 25, 30800-X, nrs. 59 en 69, 30800-XI, nrs. 50 en 51 en 30800-XVI, nrs. 88, 97, 102 en 104 zijn vervallen. Het woord is aan mevrouw Griffith.

Mevrouw **Griffith** (VVD): Voorzitter. Gisteren heeft de VVD-fractie gevraagd om een brief van de minister-president naar aanleiding van het bij het grofvuil zetten van vertrouwelijke stukken van het Kabinet der Koningin. De brief is binnengekomen. Wij zijn daar niet helemaal tevreden over, vooral omdat in de brief gemeld wordt dat er vorig jaar een bewustwordingsbijeenkomst is gehouden bij het Kabinet der Koningin en dat dit volgende maand opnieuw zal gebeuren. Ik zie er echter vanaf, een spoeddebat aan te vragen. In plaats daarvan vraag ik om de brief door te geleiden naar de procedurevergadering van de vaste commissie voor Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, zodat wij daar verder over kunnen praten.

De **voorzitter**: Het lijkt mij een goede zaak om hier op deze manier mee om te gaan.

Het woord is aan mevrouw Peters.

Mevrouw **Peters** (GroenLinks): Voorzitter. Ik vraag

Voorzitter

aandacht voor de vragen die de GroenLinksfractie op 6 april 2007 over Gaza heeft gesteld. Deze zijn nog niet beantwoord. Voor volgende week staat er een debat over het Midden-Oosten op de agenda. Ik wil graag dat die vragen uiterlijk aanstaande maandag beantwoord zijn, zodat wij de antwoorden kunnen meenemen in onze voorbereiding op het Midden-Oostendebat.

De GroenLinksfractie heeft op 27 april jongstleden bovendien een set vragen ingediend over de Irakese vluchtelingenproblematiek. Ook deze vragen zijn nog niet beantwoord. Mijn fractie zit dringend op de beantwoording van deze vragen te wachten, omdat er dit week-einde een grote manifestatie in Amsterdam plaatsvindt. Met een wrak uit Irak wordt aandacht voor deze problematiek gevraagd. Ik wil van de regering weten of het mogelijk is om de beantwoording nog vóór het weekeinde toe te sturen.

De **voorzitter**: Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar het kabinet.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan mevrouw Van Gijlswijk.

Mevrouw **Van Gijlswijk** (SP): Voorzitter. Vanochtend was er een algemeen overleg over de modernisering van de AWBZ. Ik vraag daarover een VAO aan en verzoek u, dit op de agenda van volgende week te plaatsen.

De **voorzitter**: Ik stel voor, het VAO toe te voegen aan de agenda van volgende week.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van de Wet veiligheidsonderzoeken ter verbetering van de uitvoerbaarheid en ter verduidelijking van de toepassing van deze wet (30805).**

De algemene beraadslaging wordt geopend.

De heer **Schinkelshoek** (CDA): Mevrouw de voorzitter. De wijziging van de Wet veiligheidsonderzoeken lijkt een technisch wetsvoorstel te zijn. Dat suggereert alleen al het intitulé. Het is namelijk een voorstel "ter verbetering van de uitvoerbaarheid en ter verduidelijking van de toepassing" van de wet uit 1996.

Toch gaan er enkele principiële kwesties achter die façade schuil. Die kwesties hebben te maken met de nationale veiligheid, de privacy van burgers en het niet minder belangrijke grondrecht over benoembaarheid op gelijke voet in openbare dienst. Dat zijn zulke fundamentele zaken dat ze openlijk in het parlement besproken dienen te worden.

Het veiligheidsonderzoek en alles wat daarmee samenhangt, zijn ten principale tien jaar geleden geregeld. Dat ligt vast in de Wet veiligheidsonderzoeken, in de wandeling afgekort tot WVO. Op basis van deze wet hebben de algemene en de militaire inlichtingen- en veiligheidsdiensten het recht om, in het belang van de

nationale veiligheid, onderzoek te doen naar iemand die naar een vertrouwensfunctie gesolliciteerd heeft, zelfs om, zoals dat heet, een herhaalonderzoek te doen naar de handel en wandel van iemand die al een tijdje zo'n functie bekleedt. Dat klinkt doodnormaal, zeker na "9-11". Een land heeft zichzelf te beschermen tegen allerlei bedreigingen van binnen en van buiten. Het is sinds de Koude Oorlog min of meer vanzelfsprekend om mensen op bepaalde belangrijke plekken te screenen. Of, zoals ik een minister het ooit heb horen zeggen: je nodigt toch ook niet iedereen bij je thuis aan tafel uit? De nationale veiligheid, onze collectieve veiligheid, vraagt een prijs.

Ook al zijn vertrouwensfuncties vanzelfsprekend en ook al zijn veiligheidsonderzoeken geaccepteerd, het blijft een inbreuk op wat mijn fractie toch als normaal wenst te blijven beschouwen: het recht op persoonlijke levenssfeer, het recht om in openbare dienst benoemd te worden. In het geding zijn niet minder dan twee grondrechten. En grondrechten zijn er niet om bij de eerste de beste gelegenheid aan de kant te worden geschoven. Als ervan afgeweken wordt, kan dat alleen maar onder helder omschreven voorwaarden, voorwaarden die een dergelijke inbreuk zo exact mogelijk reguleren.

De Wet veiligheidsonderzoeken voorziet in zo'n kader. Ruwweg komt dit erop neer dat 1. in principe niet achter iemands rug een veiligheidsonderzoek gestart wordt 2. betrokkene binnen redelijke termijn uitsluitend krijgt en 3. de AIVD en de MIVD op wettelijke basis opereren. De evaluatie van die wet is voor de regering aanleiding om de grenzen iets op te rekken. De CDA-fractie kan zich in grote lijnen in dit voorstel vinden. Gaandeweg is uit de schriftelijke gedachteswisseling namelijk duidelijk geworden dat het om acceptabele, meest praktische aanpassingen gaat, die het fundamentele evenwicht waaruit de wet (WVO) is opgetrokken, niet verstoren.

Toch heeft het CDA nog enkele op- en aanmerkingen, inclusief hier en daar een suggestie voor een nog evenwichtiger regeling. Dat betreft allereerst de duur van het veiligheidsonderzoek. Uitgangspunt is dat een veiligheidsonderzoek niet te lang mag duren. Betrokkene heeft er recht op, zo snel mogelijk zekerheid te verkrijgen. Bovendien heeft de potentiële werkgever daar alle belang bij. Om die reden is in de wet vastgelegd dat betrokkene binnen acht weken te horen krijgt waar hij of zij aan toe is. Die termijn blijkt echter vaak een strak keurslijf te zijn, te strak. Te vaak schiet de AIVD of de MIVD daar doorheen. De regering doet daar evenwel nogal luchtigjes over: laten wij de overschrijding van de termijn van acht weken maar gedogen. Zo vat ik althans de in de stukken gewisselde argumentatie samen. De argumentatie is dat de overschrijding niet aan de Nederlandse veiligheidsdiensten ligt. Soms moet er immers buitenslands informatie ingewonnen worden en dat kost tijd, ja, soms veel tijd. En, ja, in Amerika, Engeland en Duitsland hebben zij geen boodschap aan onze WVO. Het buitenland is echter niet de enige en wellicht niet eens de hoofdschuldige. Een minstens even grote rol speelt het groeiend aantal vertrouwensfuncties en de grotere vraag naar veiligheidsonderzoeken. Vorig jaar zijn er in totaal bijna 80.000 mensen gescreend, terwijl dat er in 2001 nog geen 65.000 waren. Dat kan niet anders dan tot olopende wacht- en doorlooptijden leiden. Een op de tien sollicitanten moet nu al langer wachten dan wettelijk is vastgelegd. Die wachttijden